

Donderdag

den 12 Julij.

NOTIFICATIE.

DE STAATSRaad, GOUVERNEUR DER PROVINCIË
GELDERLAND,

Gezien de missive van den Heer fungerenden Opperhoutvester voor de Noordelijke Provinciën, d. d. 29 Junij. l. l., N°. 30, betreffende de opening van de jagt op de *Ganzen*, *Eenden* en *Watersnippen*, en de sluiting van het werspèl van *Kwartelen*;

Gelet op de hiertoe betrekkelijke resolutie van Heeren Gedeputeerde Staten dezer Provincie, d. d. heden, N°. 1;

Heeft goedgevonden:

Bij Geze ter kennis van de ingezetenen dezer Provincie te brengen, dat door den Heer Opperhoutvester voor de Noordelijke Provinciën, in opdrag van Hun Edel Groot Achtbaren de Gedeputeerde Staten dezer Provincie, is bepaald geworden, dat de jagt op *Ganzen*, *Eenden* en *Watersnippen*, voor dit jaar, zal worden geopend op Woensdag den 1sten Augustus aanstaande, en dat deze jagt alleen en bepaaldelijk geopend wordt en uitgeoefend mag worden op het water langs de stranden en oevers van meren, plassen en rivieren, mitsgaders op lage moerassige gronden; en dat wel speciaal die jagt gesloten blijft in en langs de bosschen, alsmede op de bouw- en weilanden, tot het gewone jagtveld behoorende; voorts dat de sluiting van het werspèl van *Kwartelen* is vastgesteld tegen den 1sten Augustus aanstaande en zal voortduren tot aan de opening der groote jagt.

En, opdat hiervan niemand onwetendheid voorwende, zal deze, ter diligentie van de respectieve Burgemeesteren, alom worden afgekondigd en aangeplakt, waar zulks gebruikelijk is, en voorts in het Provinciale Blad en in de Arnhemse Courant geïnserceerd.

Arnhem, den 4den Julij 1832.

De Staatsraad, Gouverneur voornoemd,
VAN HEECKEREN VAN KELL.

Volgens berichten uit Mannheim, is *Frans Schlund*, redacteur van den *Wachter aan den Rijn*, wegens poging van hoog verraad, door middel der drukpers, tot 6 maanden tuchthuisstraf veroordeeld.

— Den 6den dezer zijn te Wiesbaden afgekondigd de vonnissen, gewezen tegen de aanstokers en hoofddeelnemers aan de onlusten, in de maand Mei l. alhier plaats gehad hebbende, alsmede tegen degenen, welke zich aan een' beleedigenden aanval tegen eenen lands afgevaardigde hadden schuldig gemaakt. De hoogste straf is 15 maanden gevangenis in een verbeterhuis; daartoe is een persoon veroordeeld; twee zijn tot een jaar; een tot 9 maanden, drie tot 6 maanden, een tot vier, en zes tot drie maanden veroordeeld. Eindelijk nog eenigen tot 14 en 8 dagen arrest.

Den 3den Julij is te Kassel, in de nieuwe zaal van het raadhuys, de wet op de burgerwapening plegtig gelezen, in tegenwoordigheid van twee kompanien der burgerwacht van de residentie. De heer burgemeester *Schomburg* opende de plegtigheid met eene aanspraak, waarin hij het gewigt en de waarde van deze vaderlandsche instelling voor orde en regt, eer en redelijkheid schetste. Hij las daarop de inleiding van de wet, terwijl hij tot de verdere voorlezing door de leden der commissie vervangen werd. Nadat zulks afgelopen was, leidden de leden der burgerwacht de belofte af tot eene getrouwe vervulling der voorschriften van deze wet.

— De Duitsche bondsvergadering schijnt zich tegenwoordig met de zaken van Luxemburg onledig te houden.

— Een brief uit Kalisch, van den 22sten Junij, hangt een treurig tafereel op van den tegenwoordigen toestand van Polen. « Men kan zich, dus luidt dezelve, geen begrip maken van de ellende, welke in gansch Polen heerscht; het moet bij langeren duur de schriklijkste gevolgen hebben. Overal mistrouwen, angst en nood, nergens bescherming tegen vervolging, en geen middel om zich sober te generen. De wanhoop is op alle gelaat geteekend, en de woede kookt in aller harten. De prins van Warschau tracht wel, zoo veel mogelijk, het lijden te verzachten, welke de laatste ongelukkige gebeurtenissen over het land gebragt hebben; maar de ondergeschikten verjagen, zoo veel zij kunnen; zijne, zoo het schijnt, welwillende bedoelingen. Nooit was de haat tusschen

Russen en Polen grooter, dan in dezen oogenblik; in verscheidene streken is het, zegt men, reeds tot dadelikheden tusschen de ingezetenen en Russische troepen gekomen, waarop de meeste regimenten reeds bijeengetrokken zijn. De Russische officieren duchten eene soort van Siciliaansche vesper, vermits in eene onverschillige briefwisseling van een onzer uitstekendste generaals, die in Engeland schijnt te zijn, over de onverschilligheid, waarmede men onzen toestand in Engeland en Frankrijk beschouwt, geklaagd wordt; met bijvoeging van den raad, om door eigene kracht het land van den vijand te verlossen. Men hecht te Warschau groot gewigt aan deze briefwisseling, ofschoon zij buitenlands gevaard wordt.

LONDEN, den 6den Julij.

Volgens den *Courier*, is de conferentie gisteren, betrekkelijk het gewigtige antwoord van den Koning van Holland, vergaderd geweest, en heeft alstoen eene lange beraadslaging over hetzelfde plaats gehad, zonder dat de conferentie echter tot iets stelligs, namelijk welken stap zij doen zal, gekomen is. Heden zullen deze zelfde ministers op nieuw bijeen komen, en daar in dien tusschentijd de buitengewone Belgische gevolmagtigde alerwaarschijnlijkst met den burggraaf *Palmerston* gesproken en aan hem de bedoelingen van deszelfs vorst medegedeeld zal hebben, zoo zal de conferentie in staat zijn, om alsdan dadelijk verdere maatregelen te nemen. Wij voor ons, voegt hetzelfde blad er bij, verwachten evenwel niet, dat iets zeer beslissend zal plaats hebben, en wij verwachten dit te minder, daar de Belgen de eenige partij schijnen, welke schroomvallig alle uitstel zoekt te vermijden. Overigens erkent de *Courier*, dat het antwoord van den Koning der Nederlanden door eene bekwame hand is gesteld, dat hetzelfde duidelijk aantoonde dat gezegde Z. M. nooit voor de scheiding van België geweest is, en dat het over het geheel, hoezeer krachtvol, nogtans vredelievend is, stemmende Z. M. in de door de conferentie voorgestelde territoriale schikkingen, maar verlangende hij zoowel direct met de conferentie als met de Belgen ten handelen, en het kasteel van Antwerpen eerst te ontruimen na op die wijze eene directe waarborging van den kant der conferentie bekomen te heb-

le hoop op eene minnelijke schikking, hoezeer zij in het voorstel van een direct traktaat met haar niet komen kan.

Woensdag avond heeft lord *Durham* Woolwich verlaten en zich, met eene stoomboot, naar Z. M. liniëschip *Talavera*, in Duins liggende, begeven. Op deze zijne zending naar Petersburg, wordt voornoemde lord door zijne echtgenoot, twee dochters en nog drie andere personen vergezeld.

PARYS, den 6den Julij.

Het vonnis van het hof van cassatie, in zake van den staat van beleg en de krijgsraden, is nog dagelijks het onderwerp der gesprekken. Algemeen houdt men het daarvoor, dat dit vonnis allergewigtigst in zijne gevolgen zal zijn en de oppositie daardoor meer en meer in kracht zal winnen. Het bewind is thans als 't ware ingesloten tusschen dit vonnis en de verklaring tegen het tegenwoordige stelsel van bestuur, welke ten huize van den heer *Lafitte* opgemaakt is, en zoo wel door de zoogenaamde liberalen als door de republikeinen uit de kamer der afgevaardigden ondertekend wordt, zoodat het getal leden van die kamer, die het bewind eendragtig en stelselmatig zullen bestrijden, thans reeds op ruim 160 kan berekend worden.

— De ministeriele bladen blijven zeer vedelievend gestemd. Uit Spaansch Cerdagne heeft men berigt, dat in Catalonie eene vereeniging van eenige honderd Fransche uitgewekenen bestaat, welke den naam van *legioen van Hendrik V* heeft aangenomen.

BREDA, den 10den Julij 1832.

(Particuliere Correspondentie.)

Eergisteren heeft een Belg, die uit de kolonie der maatschappij van weldadigheid, bij Merxplas-Bijkevorsel, weggelopen was, zich bij onze te Zundert gelegene troepen aangegeven, ten einde als deserteur beschouwd te worden; het schijnt echter men teruggezonden heeft, als niet in deze categorie kennende begrepen worden.

Nadat in het kamp bij Rijen de godsdienst staatsleden Zondag bij roomschgezinden en protestanten gevierd was, heeft er eene groote parade plaats gehad, die door Z. K. H. den Prins van Oranje en

deszelfs twee oudste zonen bijgewoond is, hebbende beide laatstgenoemde weder elk een peloton grenadiers gekommandeerd. Gisteren hebben de troepen in hetzelfde eene militaire wandeling naar de kanten van Goirle en Tilburg gemaakt.

's GRAVENHAGE, den 10^{den} Julij.

Z. M. en Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden zijn alhier van het Loo terug gekomen. Men beschouwt de reis van laatstgemelden naar Berlijn vrij algemeen met onze staatkundige aangelegenheden in verband te hebben gestaan.

— De nieuwe Britsche gezant bij ons hof is de heer *Bligh*. Hij heeft reeds zijne geloofsbrieven aan Z. M., vóór Hoogstdeszelfs reis naar het Loo, overhandigd. Onze gewezen gezant te Londen, de heer *Falck*, begeeft zich naar Italië, tot herstel zijner gezondheid.

— Gelukkig heeft het zich niet bevestigd, dat de cholera zich te Katwijk zou uitgebroken zijn. In Scheveningen vertoonen er zich altijd nog sporadisch. Behalve de herstelden, zijn er een twintigtal zieken nog onder behandeling, en 4 à 5 nieuwe sterfgevallen. Het *Advertentie-blad* heeft in zijn laatste nummer het bestaan der cholera in Scheveningen ontkend, en door de uiterst gunstige bulletins, van regeringsweze medegedeeld, vele bekeerlingen in zijn' zin gemaakt; doch de latere ziektegevallen, en de stellige verzekering van geneeskundigen, die bij de lijkeningen zijn tegenwoordig geweest, stellen het bestaan van den braakloop, hoezeer in geen gevaarlijken graad, als zeker, en wettigen alzo de opregtheid, door de overheden betoond, om de zaak niet te verheelen. Men bespeurt in de residentie voorts geen overdreven vrees voor het nabij zijnde kwaad; men neemt eenige voorzichtigheids-maatregelen. In de kerken der onderscheiden gezindheden zullen gebeden plaats hebben om de afwendung van de kwaal van den Almagtige af te smeken.

— Vrijdag den 13^{den} dezer zal bij het geheele leger te velde de uitdeeling van de metalen eerekransen plaats hebben. Bij deze gelegenheid zal de Prins van Oranje, als veldmaarschalk, eene dagorder uitvaardigen.

— De graaf van *Heijden*, Russisch admiraal, is van zijnen togt naar Zeeland alhier teruggekeerd.

— Men verzekert, dat er uit Londen bericht zou ontrangen zijn, dat de conferentie het concept-tractaat van onzen Koning onaannemelijk acht. Het officiele *Journal de la Haye* dit vermeldende, voegt er bij zich voor het oogenblik van alle aanmerkingen te onthouden, de bevestiging van dat bericht insusschen inwachtende.

— Behalve de in ons vorig nummer medegedeelden, zijn, naar men verneemt, tot leden der Tweede Kamer van de Staten-Generaal, door de onderscheidene provinciale staten, benoemd, de heeren:

— *Verheijen*, in plaats van den heer van *Sasse van Yssel*, die verzocht heeft buiten aanmerking te blijven.

Utrecht, Mr. *H. M. A. J. Asch van Wijck*, ingekozen.

Vriesland, Mr. *J. Cats Epz.* en Mr. *P. D. baron van Sijtzama*, herkozen.

Overijssel, Jhr. *A. J. B. van Suhtelen tot de Haere*, ingekozen.

Groningen, Jhr. *O van Swinderen*, op nieuw benoemd.

Drenthe, de heer *G. Kniphorst*, ter vervanging van den aftredenden heer *Mr. W. H. Hofstede*.

Al de verkiezingen zijn thans bekend, en de uitslag daarvan is, dat van de negentien aftredende leden, zeventien zijn herkozen, en twee zijn vervangen (de heeren van *Sasse van Isselt* en *Hofstede*), in wier plaatsen zijn benoemd de heeren: *Verheijen* en *Kniphorst*; zoodat de kamer geene groote verandering heeft ondergaan.

— De ziekte te Scheveningen duurt steeds voort. Den 8sten hebben er vijf nieuwe ziekte- en twee sterfgevallen plaats gehad, zoodat met het getal van den vorigen dag, er nog zeven gisteren in behandeling bleven. Men wil echter, dat dit alleen het getal is van de personen welke in de zieken-inrigting worden opgenomen en verpleegd, doch daarbij niet worden gerekend degenen, welke aan huis zelve ziek liggen. De behoefte der zieken moet in allen opzichte, naar men verzekert, groot zijn, en met genoegen heeft men dan ook gezien, dat de bekende Nederlandsche milddadigheid zich reeds aanvankelijk ook hierbij getoond heeft, en, zoo men hoopt, zich ook verder zal uitbreiden. Aan deze ziekte zijn tot op gisteren dertien personen overleden, waarvan het grootste gedeelte in de drie laatste dagen. Zoo alzo het aantal zieken is verminderd, is er de aard der ziekte niet verbeterd. In de ziekeninrigting worden de meest gepaste zorg en oppassing verleend, en vele jonge juffrouwen, zoo ook de dochter van den doctor van het badhuis, den heer *d'Amervij*, verleen ruimschoots hare hulp daartoe.

ARNHEM, den 11^{den} Julij.

De Fransche dagbladen, van den 9^{den} dezer, behelzen de volgende berichten:

Paris 8 Julij. De Koning heeft den minister van financiën tot eene geldleening van 150 millioen franken gemagtigd. Er zullen ten dien-einde

inschrijvingen van 5 ten honderd uitgegeven worden, welke den 8sten Augustus aanstaande aan den meestbiedende zullen worden aanbesteed.

De heer *Hijde de Neuville* heeft in de *Quotidienne* eenen brief laten plaatsen, waarbij hij den jongen minister van binnenlandsche zaken, den heer *de Montalivet*, onder het oog brengt, hoe onstaatkundig hij heeft gehandeld met op zoo losse gronden zulk een vermaard man, als de heer *de Chateaubriand*, in hechtenis te doen nemen.

Men verhaalt, dat de heer *de Talleyrand* heeft gezegd, dat hij den 15^{den} October weder te Londen zoude zijn.

Het huwelijk van Prinses *Louise*, met den Koning der Belgen, is eenige dagen verschoven. Het zat eerst in de eerste week van Augustus voltrokken worden.

De heer *Septain*, secretaris van de Fransche ambassade te Weenen, is op het ministerie van buitenlandsche zaken aangekomen, met depêches van den Franschen gezant te Weenen, den maarschalk *Maison*. Die depêches schijnen van zoo veel gewigt te zijn, dat er gisteren in den raad van ministers is gesproken; om den maarschalk *Soubt*, minister van oorlog, terug te laten komen.

Onderscheidene leden van de kamer der afgevaardigden van de oppositie-partij houden weder vergaderingen bij den heer *Lafitte*. Men zegt, dat zij voornemens zijn, om eene acte van beschuldiging tegen de ministers in te stellen. De ministeriele bladen laten zich sterk uit over deze oppositie-partij en leggen haar ten laste, dat zij der regering vijandig is en het charter ondermijnt.

Op alle mairien der hoofdstad zijn patronen nedergelegd, om daarvan ingeval van nood, gebruik te kunnen maken. De politie verwiltigd zijnde geworden, dat een aantal republikeinen plan hadden gemaakt, om zich daarvan meester te maken, zijn er dienovereenkomstig maatregelen genomen; terwijl er onderscheidene mandaten van arrest zijn uitgevaardigd.

Berigten uit Toulon, van den 30sten Junij, melden, dat aldaar met ijver aan de uitrusting van een eskader wordt gearbeid.

— De Brusselsche dagbladen van heden melden het volgende: *Brussel 10 Julij.* De senaat heeft de bij de kamer der vertegenwoordigers reeds aangenomene wet omtrent de instelling eener burgerlijke en militaire ridder-orde, welke den naam van *Leopolds-orde* zal dragen; mede goedgekeurd.

Een berigt uit Antwerpen van den 9^{den} dezer meldt: « Gisteren avond omstreeks 10½ uur, is er eene kanoneerboot voor het Philips-fort (regter oever van de Schelde) gekomen. De aldaar geplaatste post van de garde civique heeft er dadelijk op geschoten. Verder heeft men van de zaak niets vernomen.

Heden zijn er geene nieuwe zieken aan de cholera te Brussel. De zieken in het hospitaal zijn allen aan de beterhand. Te Gend zijn den 8sten slechts 12 nieuwe zieken gekomen en 6 personen overleden. Tot den 7^{den} zijn in die stad 1107 cholera-zieken geweest, van welke 402 zijn overleden. In de overige plaatsen van België, waar zij zich geopenbaard heeft, neemt zij gedurig af en op sommige kan zij gezegd worden genoegzaam geheel op te houden. Te Santvliet (prov. Antwerpen) is de cholera mede uitgebroken. Zij schijnt daar door eenen schuimers-jongetje van Brussel overgebracht te zijn.

— De jongste berigten uit Duitschland behelzen het volgende: *Spier 5 Julij.* Er is alhier tijding ontvangen, dat de cholera te St. Avold (slechts ongeveer 6 of 8 uren van de Rijn-Beijersche grenzen gelegen) met groote hevigheid is uitgebroken.

Darmstadt 6 Julij. De groot-hertog heeft een besluit genomen ten aanzien van het bestuur der Evangelische kerkelijke zaken, met oogmerk om daarin meer gelijkvormigheid en eenvoudigheid te brengen. Het bestuur wordt opgedragen 1.) aan een opper-consistorie; 2.) aan drie superintendenten; 3.) aan de districts-raden; 4.) aan dekenen; 5.) aan de leeraars; 6.) aan kerkvoogden.

Frankfort 9 Julij. Het volksfeest, dat op den Wollenberg zou plaats hebben, is verboden geworden.

Brieven uit Weenen, van den 1sten dezer, melden, dat aldaar zijn ontvangen de 65ste en 66ste protocollen der Londensche conferentie, betrekkelijk de ontruiming der citadel van Antwerpen en de loslating van den heer *Thorn*. Men twijfelde er echter of van de zijde van Holland aan deze besluiten wel zou worden voldaan, en of het zelfs der conferentie wel door dwangmiddelen gelukken zoude, om de Belgisch-Hollandsche geschillen te vereffenen.

In een der Duitsche dagbladen wordt van de Russische grenzen een uittreksel uit eene officiele nota medegedeeld, die de strekking heeft om de feigenachtige berigten, welke omtrent de handelwijze van het Russische bestuur in Polen worden verspreid, tegen te gaan.

Warschau 2 Julij. Volgens besluit van Zijne Majesteit den Keizer, zullen de minderjarige kinderen van beiderlei kunne van zoodanige militairen van minderen rang der voormalige Poolsche armee, die niet in staat zijn, om ze te onderhouden, en wel meisjes tot het dertiende en jongens tot het vijfde jaar, met toestemming hunner ouders of voogden, door de regering verpleegd en ten haren koste in een gesticht te Warschau opgenomen worden. Als de door de regering verpleegde jongens hun zevende jaar bereikt hebben, zullen zij in de bataljons der militaire kantonisten verplaatst worden, terwijl de meisjes, zoodra zij volwassen zijn en de noodige kennis van vrouwelijken arbeid bezitten, in dienst van bijzondere personen zullen overgaan.

Mengelwerk.

Tweede Opmerking.

In ons nummer No. 80, deelden wij ons gevoelen mede, zangaande het vonkje lichts van geruststellende zint, dat wij uit de maatregelen, door ons gouvernement genomen, met name deszelfs jongste nota aan de conferentie, aan onzen staatkundigen hemel meenden te zien slikkeren; in

welke meening wij eene vastere overtuiging vinden door de verzekering der buitenlandsche dagbladen, dat het Londensche kabinet lord DURHAM naar Petersburg heeft afgezonden, om met de noordsche mogendheden te onderhandelen over, en van haar toestemming te zien te verwerven tot het bezigen van dwangmiddelen jegens ons. Het moet toch elken eenvoudigen beschouwer der plaats grijpende omstandigheden al dadelijk in het oog springen, dat zulke onderhandelingen ten eenemale onnoodig konden geacht worden, indien de zoogenoemde *executerende* mogendheden: Frankrijk en Engeland, werkelijk door hare bondgenooten met de noodige volmagt bekleed waren, om aan den inhoud der verbale nota van de conferentie, de dato 11 Junij, zonder eenig verder gehoor te leenen aan nieuwe voorstellen van het Nederlandsche gouvernement, dadelijk een onvermijdelijk gevolg te geven. Integendeel, het stand grijpen van zoodanige onderhandelingen, indien de dagbladen ons namelijk te dien opzichte waarheid melden, hetgeen wij juist niet geheel en al in twijfel trekken, bewijst ons klaar en duidelijk, wat er nog vooraf zal moeten gaan, eer de, door sommigen reeds als zeker beschouwde, geweldadige dwangmiddelen derzelve verwezenlijking kunnen bekomen. Is dit zoo, dan hebben wij eenen tweeden grond, om te vooronderstellen, dat even gelijk Rusland wel bijzonder met voorbehouding van tot ons belang strekkende reserves, het bewuste tractaat van 15 November heeft geratificeerd, die zelfde mogendheid, in overeenstemming met Oostenrijk en Pruisen, de bron van mogelijke schikkingen nog niet geheel als uitgeput zal beschouwen, en vóór die uitputting hare persoonlijke toestemming niet zal geven tot het bezigen van maatregelen, die het behoud van den algemeenen vrede ontegenzeggelijk in de waagschaal zouden stellen, zoo niet geheel en al ondermijnen. Bovendien behelst het antwoord onzes gouvernements en het daarbij gevoegde ontwerp van verdrag geene mindere bewijzen van zucht tot vreedelievende schikkingen, dan de nota's, in naam der verbondene magten uitgevaardigd; hetgeen onvermijdelijk eenen beslissenden invloed moet te weeg brengen op het aanwenden van alles, wat strekken kan ter vermindering van hoogst gevaarlijke, oorlogzuchtige maatregelen.

Hoe veel duisters er zich dus nog voor ons moge opdoen, en hoe onvoldaan wij elkander dagelijks vragen: wat zal het einde van alles worden? vergenoegen wij ons aanvankelijk met het vonkje lichts, aan onzen staatkundigen hemel flinkerende; en laat het vertrouwen op den Onzienlijken bestuurder van talloze werelden, een vertrouwen dat ons nimmer misleiden kan, integendeel onze hoop en moed te meer zal versterken, onze gids blijven op den moeilijken weg, waarop de noodlottige gebeurtenissen van dezen woeligen en oproerigen tijd ons hebben henen gevoerd. Wie weet, hoe spoedig wij redenen zullen hebben, om ons over dat wezenlijk goede beginsel te verblijden; wie weet hoe nabij wij reeds het doel onzer wenschen zijn? Hebben wij de innige overtuiging van de rechtvaardigheid onzer zaak, dan moet die overtuiging allerkrachtigst medewerken tot versterking van dat vertrouwen; dan moeten geene al te zwaar tillende bespiegelingen ons vermoed aanvankelijk reeds doen sidderen en beven voor eene door de verbeelding geschetste toekomst, en de strenge bewoordingen der conferentie ons niet dadelijk tot het besluit voeren, dat, wat de vertegenwoordigers der mogendheden te Londen ten papiere stellen, zonder eenige wijziging hoegenaamd, door hunne lastgevers zal beaamd worden; waarvan de ondervinding ons het tegendeel al te duidelijk heeft geleerd.

De politieke Man.

(Nog iets uit de oude doos.)

« De hooge nood doet het mij, anders zou ik de stoutheid niet gebruiken van aan u te schrijven; want ik weet wel, dat de mannen uit het vol gevoel van hunne meerderheid en van de zwakke vermogens hunner geliefde wederhelften niet willen toelaten, dat deze zich het hoofd breken met iets anders, dan met het dagelijks huiswerk, waartoe, gelijk zij zeggen, weinig verstand noodig is, juist zoo veel als de vrouwen ontvangen hebben. Ik begrijp dus klaar, dat mijne vermetelheid uw regmatig misnoegen en dat van alle deftige mannen zal opwekken en eene strenge bestraffing waardig geoordeeld zal worden. Of mogelijk zijt gij nog wel toegevend omtrent onze sexe, dat een half me delijgend glimlachje uw ernstig gelaat ontfongt, wanneer gij haar eene kleine poging ziet doen, om zich te verheffen boven de bestemming, welke de mannen in hunne wijsheid haar gegeven hebben. Ik voor mij kan mij ook gemakkelijk schikken naar het hoog gevoel van onze wettige hoofden, omdat ik door den tijd met mijne drukke huishouding zoo veel te doen heb, als ik af kan. Maar, zoo als ik gezegd heb, tegenwoordig dringt mij de nood er toe, om een weinig daar buiten te gaan, en de hand op het papier te zetten; gij moogt het dan kwalijk nemen of mij uitlagchen, zoo als uw zedemeesterschap zal goedvinden, — ik zal het mij getroosten. En ook hebt gij het u zelven grootendeels te wijten, dat gij thans met de beuzeltaal van eene vrouw wordt lastig gevallen, gelijk zij zult moeten erkennen, indien gij u verwaardigt mijnen brief uit te lezen. Doch om u te toonen, dat mijne klagte en beschuldiging niet ongegrond zijn, moet ik u mijnen man in zijn tegenwoordig leven en bestaan nader doen kennen.

Vóór dat die politieke dingigheden op de baan kwamen, leefden wij heel gerust en vergenoegd met elkander; en ik mag wel zeggen ook zeer stichtelijk. Mijne man was dagelijks vlijtig bij zijn werk; ik schrepte, van den vroegen morgen tot den laten avond, in huis om, zoo als ik nog doe, en wel moet doen, zat alles nog wat in orde gehouden worden. Elk deed zijn best; en onder Gods zegen ging het ons goed, zoodat wij in dien tijd al een mooi stuivertje hebben overgegaard, dat ons nu wel te pas komt. Als mijn man ledigen tijd had, bracht hij dien bij ons in huis op eene nuttige en aangename wijze door. Wintersavonden zat hij met onze kinderen bij den haard; leerde hen zelf lezen, schrijven en rekenen, dat hij heel goed verstaat; of las ons iets voor uit een der mooie boeken, die van ouder tot ouder in onze familie geweest zijn; of wij zongen te zamen uit vader CAMPRIJZEN, dat het klonk. Woensdag en Zaterdag kregen wij de Leeuwarder Courant; en dat was de eenigste Courant die wij lazen, en wel meest om de advertenties. Het ander, dat er in staat (zei mijn man altoos,) zijn meest dingen, in verre lan-

den gebeurd; en wie weet of ze waar zijn. Van verre wordt er meest gelogen. Dit sloeg hij daarom doorgaans over, of las het in stilte voor zich zelve; maar de advertenties werden van voren tot achteren overluid doorgelezen. — Maar o! wat is dit alles sedert de laatste jaren veranderd! Mijn man gelijkt niet meer die zelfde naastige en vrome JORIS, welke hij te voren was. Hij schijnt wel door een' boozen geest geplaagd te worden, die hem nergens rust noch duur laat, zoo is hij aan dat ijdele en ondeugende politieke verslingerd geraakt. Of onze buurman, die veel van een praatje houdt, en dan altoos over staatszaken spreekt, hem verleid heeft, dan of het de satan gedaan heeft, weet ik niet. Maar het hoofd is hem geheel op hol gebracht, en ik vrees, als het zoo voortgaat, dat onze geheele huishouding, met kostwinning en al, in de war zal loopen; en (hetgeen nog het ergste van alles is) dat het mijn goede JORIS de hersenen zal krenken. Hij heeft het hoofd zoo vol van staatszaken, dat hij mij dikwijls stiltzwindend aanziet, of verkeerd antwoord geeft, als ik hem iets over onze huishouding vraag. Uren achtereen kan hij studeren in Dagverhalen en andere nieuwspapieren. Als er eene Courant aan ons huis gebracht wordt (en dat gebeurt nu soms vijf, zesmaal op eenen dag; want hij leest nu alle Couranten, die er maar uitkomen) laat hij staan dat staat, en gaat zitten lezen al is het midden in zijn werk; en hij leest nu alles behalve de advertenties. Die zijn goed voor de vrouwen (zegt hij nu); en wil ik er iets van weten; dan moet ik zelf lezen, dat ik bezwaarlijk wachten kan wegens mijne drukke huishouding. Onder het lezen kan hij zoo driftig worden, wanneer de zaken niet naar zijnen zin gaan, dat men bang voor zijn gezigt zou worden, en dat hij stampvoetend de deur uitvliegt. Is er iets nieuws op stroom, dan kan hij geheele dagen omloopen van den eenen tot den anderen: O! wat zou het hem te voren nieuw gedaan hebben, op die wijze zijn kostelijken tijd te verspillen. Zelfs gaat hij in herbergen en koffijhuizen, daar hij altijd zoo tegen geweest is; en het is dikwijls heel laat, dat wij met eten en drinken moeten wachten, en dat hij gansch niet in zijn huimeur is, als of wij het helpen konden, dat niet allen zoo veel doorzigt in de dingen hebben, als hij, en daarom niet beter naar zijnen raad willen luisteren.

Ook heeft hij een wekelijks rondje met eenige manspersonen, die ik te voren geheel niet kende, en mijn man ook niet: maar hij zegt, dat het allen ware vaderlanders zijn. Als de beurt aan ons huis is, zit ik er wel eens met mijn naaien bij, indien het zoo met mijn ander werk uitkomt. Dan zijn het staatszaken van het begin tot het einde, die er verhandeld worden. En ik moet zeggen, dat mijn man met veel verstand er over spreken kan. Hij kan in dat gezelschap praten als een advocaat; en ik sta verbaasd, waar hij al die advocaatswoorden, die ik niet verstaan kan, van daan haalt. Hij heeft toch nooit op eene Latijnsche of Fransche school gegaan, en dus moet hij ze geheel uit zich zelve geleerd hebben. Maar als hij wat veel van die vreemde woorden gebruikte, heb ik wel gemerkt, dat sommigen van hun gezelschap elkander wat gutachtig aanzagen; dat mij ergerde. Ik heb daarom al bij mij zelve gedacht, of mijn man die woorden wel zoo noemde, als het behoorde. Doch er is nog iets anders, dat mij in dat rondje magtig tegen staat. Dikwijls maken zij elkander, onder hunne redentien, en het gebruiken van een vaderlandschen slok (zoo noemen zij de jenever) het bloed zoo heet, dat zij hun zeggen met allerhande hooge woorden, die ik niet noemen mag, beginnen te herostigen; zelfs liet mijn JORIS, die anders nooit van zijn leven vloekte, zich verscheiden zulke woorden ontvallen. Dan kan ik mij niet stil houden, maar bestraf hem ernstig; dat hij ook niet kwalijk neemt, schoon anderen mij uitlagchen. Ook begint hem hoe langer hoe meer de wereld aan te hangen. Niet lang nadat hij een staatsman is geworden, zeide hij eens op zekeren avond, van zijn kransje thuis komende: « Mij dacht, kind! wij moesten ook een titel aannemen. Alle mijne vrienden, waarmede ik nu verkeer; hebben titels; en ik heet slechts JORIS JORISSEN.» Wel nu (zeide ik hem) zoo heeft immers uw grootvader en overgrootvader ook geheeten; is die naam niet goed? Maar welken titel zoudt gij dan verkiezen? — Staatsma, zeide hij, dat is een mooie naam, en gaat op A uit, zoo als de mode is. Ik bewilligde hierin eindelijk; en sedert dien tijd schrijft hij zich JORIS STAATSMAN, en ik hoor hem ook niet anders noemen, dan: burger STAATSMAN. — Toen ik voor eenige Zondagen met hem uit wandelen zou gaan, zette hij zijn grooten driekantigen zondagshoed dwars op het hoofd; en hem vragende, waarom hij dat deed, wyl de zon niet sterk scheen, kreeg ik ten antwoord: dat is op zijn Fransch, en de mode van alle echte republikeinen. — Nu (dacht ik) het moet er dan maar zoo dwars door. Als het hoofd nog maar regt blijft, mag het heen loopen, schoon het mij derde, dien mooien fijnen hoed zoo verbogen te zien. En hij stond ook mijn man niet half zoo deftig, als naar zijne oude gewoonte. Nog eene menigte andere grillen, die zijne politieke drift hem ingeeft, zou ik u kunnen verhalen, indien de opgenoemde niet genoeg waren.

Maar, zult gij zeggen, wat gaat mij dat aan? ik behoor immers niet tot het rondje van uwwen man, noch heb hem vloeken geleerd, of geaden den hoed dwars op het hoofd te zetten. Dat is ook zoo. En ik heb er nu juist aan toe, om u te zeggen, wat ik tegen u heb. — Zoodra mijn man hoorde van uw weekblad, en dat er van politiek in-kwant, haalde hij het terstond van den boekverkooper en heeft het tot nog toe trouw gelezen. Ik raadde hem dit ook niet af, omdat er van goede zeden in gesproken wordt, die in onze dagen maar al te veel bedorven zijn, gelijk ik helaas! dagelijks zie aan mijn eigen man. Ik hoopte ook, dat gij hem door goede lessen weder wat te regt zoudt brengen. Maar onlangs een nommer in de hand krijgende en het opschrift gelezen hebbende, smiet hij het driftig op de tafel. Wat scheelt er aan, kind! vraagde ik. Wel (gaf hij ten antwoord) daar vraagt die verwaande zedemeester nog, of het niet best is zich met het politieke niet te bemoeien? Is dat ook een vraag waardig? Welk eerlijk man moet het bemoeien? Is dat ook een vraag waardig? En wat zou er van lang van het lieve Vaderland niet ter harte gaan? En wat zou er van worden, zoo ik en mijns gelijken mij daarmee niet bemoeiden? Hij wilde volstrekt het nommer niet lezen. Maar op mijn aanstaan, om toch eens te zien, welke redenen gij voor uwe zaak hadt, ving hij eindelijk aan. Onder het lezen zag ik van tijd tot tijd zijn gelaat opklaren, en gaf hij door knikkingen als anderzins bij verscheiden uitdrukkingen zijn

Waterhoogte te Arnhem.

Den 10 Julij 1 El 5 Palm 5 Duim.; gewassen 0 Duim.; gevallen 5 D
 Den 11 dito 1 El 5 Palm 0 Duim.; gewassen 0 Duim.; gevallen 5 D

ZEVENAAR, den 5den Julij 1832.

Heden overleed alhier, tot groote droefheid van zijne Echtgenooten en Kinderen, de Heer **L. H. A. FROWEIN**,
 Notaris en Oud-Burgemeester van Zevenaar.

§ § § Het GEMEENTE-BESTUUR van
 RHEDEN, Provincie Gelderland, verlangt een
 GENEESMEESTER, tevens HEEL-
 en VROEDMEESTER, moeiende wonen te *Dieren*, op
 een jaarlijksch Traktement van f 200, onder zoodanige bepalingen als
 aan de belanghebbenden zullen worden medegedeeld, die, welke daartoe
 mogten geneegen zijn, worden verzocht om zich in persoon of door
 vrachtvrije brieven, voorzien van wettige Getuigschriften, te vervoegen
 bij den Burgemeester van opgemelde Gemeente, vóór of op den
 den eersten Augustus aanstaande.

Velp, bij Arnhem, den 22sten Junij 1832.

De Burgemeester en Secretaris
 der Gemeente Rheden,
VAN HASSELT.

† † † De ONTVANGER der DOMEINEN
 van de ALGEMEENE NEDERLAND-
 SCHE MAATSCHAPPY ter BEGUN-
 STIGING van de VOLKSVLYT, te WAGEN-
 INGEN, als daartoe geautoriseerd, is voornemens, op Dings-
 dag den 24sten Julij 1832, des voormiddags om tien uren, ten huize
 van den Kastelein **G. VAN DE CRAATS**, te Ede, publiek
 te Verpachten: de TIENDGEWASSEN van den Oogst
 over dezen jare 1832, gelegen onder Ede, *Lunteren, Bertmekom,*
Otterlo en Deelen, en op Woensdag den 25sten Julij 1832, des voor-
 demiddags om elf uren, ten huize van den Kastelein **L. M. A. K. E. L.**, te *Wageningen*, de TIENDGEWASSEN, die
 onder *Wageningen en Renkum* gelegen zijn.

De Ontvanger voornoemd,
W. MERKES.

† † † De Notaris, **Mr. J. N. NYHOFF**, qq., zal op
 Woensdag den 1sten en 15den Augustus 1832, 's avonds ten
 6 ure, in het *Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, veilen en ver-
 kopen:
 Eene **WEIDE**, de *Kalverweide*, in het *Arnhemse Broek*,
 groot ongeveer 1 Bunder, 6 Roeden en 45 Ellen, omgevald Oost den
 Heer **VAN ROZENDAALE**, west den **Mr. Smid**
THAANBOER, Zuid den Stalhouder **MEULEN-
 BROEK** en Noord de Broekstraat.
 Eene **WEIDE** aldaar, het *Agnieten Kampje*, groot ongeveer
 1 Bunder, 70 Roeden en 32 Ellen, omgevald Oost den **Voorlijk**, West
 en Noord den Heer **HENNY** en Zuid de Broekstraat. — Beiden
 te aanvaarden met 10. November aanstaande.

De aanwijzing zal geschieden door **P. E. TER BERENDS**, aan den Rozen-
 daalschen weg; terwijl informatien nopens de
 conditien zijn te bekomen ten kantore van ge-
 melden Notaris.

† † † De Notaris **Mr. W. H. TAAY**, residerende te
 Arnhem, zal op den 16den Julij 1832, des namiddags om
 5 uren, bij den Kastelein **N. A. E. F. F.**, in het *Hee-
 ren Logement*, te *Velp*, in het openbaar doen inzetten, en 14 dagen
 later, op den 30sten dito, terzelver uur, bij den Kastelein **B. R. O. U. W. E. R.**,
 in het Logement de *Zwaan*, te *Velp*, verkoopen: het
BUITENVERBLIJF Oostervoude genaamd, bestaande
 uit **HEERENHUIS**, in het afgelopen jaar geheel nieuw
 vertimmerd, met 5 **BENEDEN KAMERS** en **ZAAL**,
 meest behangen en geplafoneerd, 5 **BOVENKAMERS**,
PROVISIE- en DOMESTIEKEN KAMERS,
ZOLDER, KEUKEN, KELDER, POMP en
 verdere **GEMAKKEN**, wijders een geheel nieuw gebouwde
REMISE met **STALLING** voor 4 Paarden, **MANGEL- en KNECHTSKAMER**. — En eindelijk een om
 het Huis in den Engelschen smaak aangelegden **TUIN**, en daaraan
 en om gelegen stuk **BOUWLAND**, alles te zamen groot 1
 Bunder 85 Roederen buitengemeen aangenaam gelegen te *Velp*, nabij het
 Landgoed *Biljoen* en den straatweg van *Arnhem* op *Zulphen*, vrij te-
 gen elke overstrooming. Te aanvaarden 10. October 1832.
 Bredier bij biljetten omschreven.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen bij voor-
 melden Notaris te *Arnhem*, brieven franco.

† † † **BERNARD et AUGUSTE, FRÈRES**,
 hebben de eer te berigten, dat zij eene partij lappen
LAKENS hebben, welke tot zeer lage prijzen wor-
 den verkocht, bij **J. ROBERT**, te *Arnhem*.

§ § § Bij **J. O. H. MANTZ**, te *Gent*, in *Overbetuwe*,
 UITDE HAND TE KOOP: eene aanzien-
 lijke hoeveelheid **R. I. E. T.**, best voor f 4-50, minder
 soort voor f 4-00 de rim.

genoegen te kennen; en toen het uit was, zeide hij: u ziet gij nu wel, vrouwtje! hoe het ons aller pligt is, om ons met de zaken van het land te bemoeien, waarover gij mij zoo dikwijls beschuldigt! Neen, de man heeft gelijk, hij voldoet mij. — Maar evenwel (hernam ik) als gij op het laatste gedeelte let, zou dat niet wat anders infunderen, dan gij er door verstaat? — Dit kon ik hem geheel niet beduiden. Hij draafde maar door en uw vertoog heeft zijn politiek hoofd nog meer op het gebragt. Ik heb hem eindelijk gezegd, dat ik aan u wilde schrijven en zijn geheele gedrag bloot leggen, om te vernemen, of het zoo verstaan moest worden als hij het hebben wilde. Ga uw gang (zeide hij) hij was zoo gerust in zijne zaak, dat hij niet twijfelde of gij zoudt hem volkomen gelijk geven.

„ Een geluk heb ik tot nog toe gehad, dat mijn man nog in geene bediening of eenige commissie is aangesteld, gelijk zoo velen van zijne spitsbroeders. Wat hiervan de oorzaak is, weet ik niet; want aan ijver en ook aan verstand mankeert het hem anders niet. Voor het naast zou ik gelooven dat hij te openhartig is, en te veel voor den wind heen praate, zonder genoeg te onderscheiden met wien hij spreekt; want zoo bestaat hij. Het hart legt hem altoos op de tong, en hij meent het zeker zoo goed als iemand. Maar als gij hem niet weder terug zet, vrees ik, dat ik dit laatste kwaad ook nog zal beleven, omdat hij sedert het lezen van uw stukje over de politieke bemoeijingen zich meer dan ooit die dingen aantrekt. Gij ziet dus, dat ik wel gehooft was aan u te schrijven, in de hoop dat gij weer zult herstellen hetwelk gij met uw laatste nummer bedorven hebt. Ik kan mij uw vriendin niet noemen, waarmede men anders gewoonlijk de brieven sluit, omdat ik niet weet, hoe gij het met mij en mijn man maken zult. Daarom zeg ik maar alleen dat ik ben
MARTHA STAATSMA,
 Geb. **ECONOMICA.**

Het antwoord op dezen brief luidt als volgt:
 „ Het moet ons, dat de goede **MARTHA** zoo veel tijd uit hare huiselijke bezigheden heeft moeten missen, als zij noodig had om dien langen brief aan ons te schrijven. En nog meer moet het ons, dat haar man onze meening zoo kwalijk heeft gevat. Wij moeten hem ten eenemale in het ongelijk stellen, en zijn tegenwoordig gedrag openlijk afkeuren. Geenzins was onze bedoeling met het vertoog, waaraan hij eene zoo verkeerde uitlegging gaf, om eene drift aan te vuren, die bij hem reeds veel te sterk geworden is. Men kan niet tegen allen te gelijk spreken en zoo kan men ook niet voor of aan allen te gelijk schrijven. Wij hadden het in gemelde *Vertoog* wel eigenlijk niet gemunt op dat slag van politieke dweepers, waarvan onze **JORIS** een beklagenswaardig voorbeeld oplevert; maar hij had toch daarin ook de dwaasheid van zijn eigen gedrag kunnen ontdekken, indien hij had willen acht slaan op de wenken, die wij hem tusschen beiden gaven, en inzonderheid op de bepalingen, waarmede wij eindigden, en waaraan zijne vrouw hem indachtig maakte. Ernstig raden wij hem tot zijne vorige eenvoudige en arbeidzame levenswijze terug te keeren, waardoor hij ten minste deze dienst aan het Vaderland zal bewijzen, dat hij voor hetzelfde een nuttigen burger en een waardig huisgezin behoudt, welke anders misschien te zamen verloren gaan. Ook kunnen wij niet nalaten hem te verklaren, dat de lieden, die hij als zulke uitstekende vaderlanders beschouwt, ons zeer verdacht voorkomen door de ergerlijke trekken, die in het bovenstaande verhaal ons worden medegedeeld, en, althans omtrent sommigen van die lieden, een laag en zedeloos karakter verraden. Wij moeten hem hier onder het oog brengen, dat eerlooze guiten zich vaak in onze vriendschap zoeken in te dringen, onder den schijn van onze denkwijze toe te juchten, om heimelijk met de eenvoudige welmeenendheid den spot te drijven; of dezelve door hun verleidend voorbeeld van de waarde te berooven, welke zij boven hen bezit. En daarom gelooven wij, dat **JORIS** best zal doen met zijn rondje, hoe eerder hoe beter, van het land te vliegen. Indien hij hiertoe kan besluiten, wanhopen wij er niet aan, dat hij eeriang voor zijne **MARTHA** weder de oppassende en vrome **JORIS** worden zal. Veel goeds beloven wij ons in dit opzigt van de zachtzinnige vermaningen zijner huiselijke en zorgvuldige echtgenooten, die wij gaarne door onze lessen op zijnen tijd de behulpzame hand willen bieden. En wij vertrouwen, het nu reeds zoo wél gemaakt te hebben, en vervolgens te zullen maken, dat zij met volle gerustheid zich onze vriendin zal kunnen noemen, wanneer wij eens weder eenige letteren van haar mogen ontvangen. *De Redactie.*

Briefwisseling.
 De veelheid van ingezonden stukken over verschillende onderwerpen, waarvan de meesten ons als zeer bruikbaar zijn voorgekomen, is oorzaak, dat wij dezelve niet zoo spoedig, als de geëerde inzenders zulks verlangen, eene plaats kunnen innemen. De dikwerf beperkte ruimte verplicht ons tot het in achnemen eener bepaalde volgorde. *De Redactie.*

Prijs-Courant van Effecten.
 Amsterdam, den 10den Julij.

N. Werk. Schuld		S. Perp. rente Par.	
» Uitgest. dito	42 ½ à 42 ½	» Dito Amsterd.	49 ½ à 50 ½
» Kans-Biljetten	15 ½ à 16	» Obl. te Londen	29 ½ à 29 ½
» Amort. Sijnd.	69 ¾ à 70 ½	» Uitgest. schuld	6 ¾ à 7 ¼
» Dito dito	55 ½ à 55 ½	O. Obl. Ween. bank	à à à
» Losrenten dito	à à à	» Dito	à à à
» Oorlogslasten	89 à 89 ½	» Cert. Goll. en Co.	à à à
» Schatkistbiljet.	99 à 99 ½	» Obl. Metalliek	83 ½ à 83 ½
» Dito	99 à 99 ½	» Idem London	à à à
» Dito	à à à	» Dito	à à à
» Neg. 1831 6 pCt.	94 ½ à 95 ½	» Bank-Actien f	à à à
» Dito 1832 5 pCt.	79 ½ à 80 ½	» A. f100 Roths.	à à à
» Handelmaats.	85 ½ à 85 ½	» Dit. f250 dito	à à à
F. Inschrijving	67 ¼ à 67 ¼	N. Cert. Falbonnet	74 ½ à 74 ½
» Dito Certific.	à à à	» Dito Londen	à à à
R. Obl. Hope en Co.	93 ½ à 93 ½	D. Neg. Londen	à à à
» Dito 1828 en 1829	95 à 95 ½	E. Geconsolideerde	84 ½ à 85 ½
» Inschrijving	56 ½ à 57	B. Neg. 1824	47 ½ à 47 ½
» Dito Certificat.	à à à	G. Obligatien	21 ½ à 24 ½
» Ct. Hamb. Adm.	à à à	» Mexico	à à à
» Dito Negot. 1831	83 ¾ à 84 ¼	P. Aand. Neg. 42 m.	à à à
» Te Lond. geneg.	à à à	A. Aand. Neg. 3 sted.	à à à

De fondsenmarkt was heden wilbig gestemd, hetgeen voornamelijk werd veroorzaakt door de hooger afkomende merken van Londen.